

Endringsforslag blev imidlertid forkastet, men der var dog en stor Minoritet, der stemte derfor, jeg troer, at der kun var et Par Stemmers Forskjel. Jeg anseer virkelig denne Betaling af 3 Mk., som her er foreslaaet, for grumme Lidet eller Intet, og jeg kunde ønske, at der blev sat et høiere Beløb. Da jeg tidligere i mange Aar har haft den Ære at være Medlem af Amtsraadet, kender jeg selv af Erfaring, hvilke Byrder og Omkostninger der ere forbundne med disse Reiser; nu er jeg ikke længere Medlem deraf og kan altsaa tale aldeles frit i denne Retning. Dette Stykke af Paragrafen finder jeg ogsaa noget uheldig redigeret. Der staaer nemlig: „naar de til disse Reiser ere nøbde til enten at benytte egen Befordring eller særlicg at leie Befordring. Hvor de kunne benytte Dampskib, Jernbane eller almindelig Postbefordring, erholde de godtgjort, hvad Reisen paa denne Maade koster.“ Det vil vistnok undertiden blive en Skjønssag, hvorvidt de kunne være pligtige til at benytte Dampskib eller Postbefordring; thi det kan være Tilfældet, at Dampskibet og Postbefordringen vel gaaer den samme Vej, som Vedkommende skal reise, men han da maaskee maa reise en Dag tidligere og altsaa opholde sig saa meget længere paa det fremmede Sted, hvilket hyderligere vil forsøge hans Udgifter. Der kunde ogsaa tænkes andre Grunde, som talte for, at den, der skulde reise med slige Befordringsmidler, neppe saa godt kunde benytte dem; naar f. Ex. Vedkommende ikke kunde taale Søen, saa kunde man jo ikke forlange, at han skulde benytte Dampskibe, og ligeledes vilde man dog heller ikke altid kunne forlange, at en Mand, maaskee en ældre Mand, skulde høre med Posten om Vinteren i streng Kulde paa aaben Vogn. Det vil, som sagt, blive en Skjønssag, men jeg troer, at man kunde udtrykke det paa en saadan Maade, at det ikke kommer til at staae tvivlsomt, naar der nemlig istedetfor Ordene: „hvor de kunne benytte“ sættes: „naar de have benyttet“. Med disse Bemærkninger skal jeg henstille Sagen til det ærede Things Overveelse.

Frolund: Der er et Punkt i § 2, som jeg ønsker her at bringe under Omtale for, om muligt, at erfare den ærede Indenrigs-

ministers Mening derom. Det angaaer den Stilling, som der er indrømmet Amtmanden i Amtsraadet, i hvilket han efter Lovudkastet ikke alene er optagen som selvskrevet Medlem, men tillige har faaet Stemmeret i, hvorved det forekommer mig, at man er traadt Kommunernes Frihed og Selvstændighed noget for nær. Det er et Løfte, vi have i Grundloven, at Kommunerne skulle have Ret til selvstændig at styre deres Anliggender under Statens Tilsyn; men saaledes bliver Stillingen ikke her i Amtsraadene, naar man gjør en Statsembedsmand til stemmeberettiget Medlem af dem. Jeg kunde finde det hensigtsmæssigt, at Amtmanden overværede Raadets Forhandlinger og der kunde anthede den Mening, han havde, som da de andre Medlemmer kunde tage til Følge, om de vilde; men at han skal være stemmeberettiget, forekommer mig at stride imod Grundlovens Løfte. Det vilde være mig hjært, om denne Sag kunde blive taget under nærmere Overveelse ved den senere Forhandling, og navnlig om den ærede Indenrigsminister vilde være saa artig kortelig at udtale sig om, hvorfor han har undladt at opfylde det Løfte, som Grundloven i denne Henseende har givet.

Indenrigsministeren: De Ytringer, der bleve fremsatte af den meget ærede 1ste Landssthingsmand for 2den Kreds (Christensen) angaaende den Byrde, der efter denne Lov kom til at hvile paa Hartkornet, kan jeg fritage mig for at gaae videre ind paa, efter som den ærede Landssthingsmand var enig med mig i, at der ikke paa Grund af denne Lov kommer nogen hyderligere Byrde paa Hartkornet end den, der for Tiden hviler paa det; kun meente han, at der var Anledning til at tage under Overveelse, om ikke en Deel af de Byrder, der efter den tidligere Lovgivning hvile paa Hartkornet gennem Repartitionsfonden, hensigtsmæssigt kunde være at fordele paa en anden Maade, og navnlig anførte han i saa Henseende, at de forskjellige Udgifter, der saaledes engang ere lagte paa Hartkornet, ere i stadig Stigen. Jeg kan naturligvis godt i al Almindelighed udtale, at jeg, saalænge det hviler paa mig, skal have min Opmærksomhed henvendt ogsaa paa denne Side